

Udskriftsdato: 10. oktober 2026 (Gældende)

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Ministerium: Socialministeriet

Journalnummer: Socialmin., j.nr. 2023-5627

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

Herved bekendtgøres lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 354 af 2. april 2025, med de ændringer, der følger af § 2, nr. 1-16 og 19-31, i lov nr. 1703 af 30. december 2024, § 2 i lov nr. 407 af 29. april 2025, § 5 i lov nr. 745 af 20. juni 2025, § 14 i lov nr. 1750 af 29. december 2025 og § 6 i lov nr. 1760 af 29. december 2025.

De ændringer, der følger af § 2, nr. 17 og 18, i lov nr. 1703 af 30. december 2024 om ændring af lov om social service, lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, lov om socialtilsyn og forskellige andre love (Ændringer som følge af ældreloven, lov om ældretilsyn og lov om lokalplejehjem og udskillelse af reglerne om madservice fra bestemmelsen om personlig og praktisk hjælp i lov om social service), er ikke indarbejdet i denne lovbekendtgørelse, da ændringerne efterfølgende er ophævet, jf. § 6 i lov nr. 745 af 20. juni 2025 om ændring af lov om socialtilsyn, lov om social service, barnets lov og forskellige andre love (Mere risikobaseret socialtilsyn, regelforenklinger m.v.)

Kapitel 1

Lovens formål og område

§ 1. Formålet med denne lov er at

- 1) sikre borgernes rettigheder og indflydelse, når de sociale myndigheder behandler sager,
- 2) fremhæve kommunalbestyrelsens ansvar for kommunens opgavevaretagelse på det sociale område,
- 3) fremhæve, at de sociale myndigheder har pligt til at tilrettelægge en tidlig helhedsorienteret hjælp,
- 4) forebygge, at personer, der har eller kan få vanskeligheder ved at fastholde et arbejde, får behov for hjælp til forsørgelse, og
- 5) fastlægge struktur og grundlæggende principper for administration af sociale sager.

§ 2. Loven indeholder regler for, hvordan kommunen (kommunalbestyrelsen) og statslige myndigheder på det sociale område (Familiereetshuset og Ankestyrelsen) skal behandle sager efter lovgivningen.

Stk. 2. Der kan i anden lovgivning være fastsat regler, der fraviger denne lov.

Stk. 3. Socialministeren bestemmer, på beskæftigelsesområdet efter forhandling med beskæftigelsesministeren og på ældreområdet efter forhandling med børne-, ældre- og boligministeren, hvilke sager denne lov helt eller delvis skal gælde for.

Kapitel 2

Borgeren

§ 3. Kommunalbestyrelsen skal behandle spørgsmål om hjælp så hurtigt som muligt med henblik på at afgøre, om der er ret til hjælp og i så fald hvilken.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal på de enkelte sagsområder fastsætte frister for, hvor lang tid der må gå fra modtagelsen af en ansøgning, til afgørelsen skal være truffet. Fristerne skal offentliggøres. Hvis fristen ikke kan overholdes i en konkret sag, skal ansøgeren skriftligt have besked om, hvornår ansøgeren kan forvente en afgørelse.

§ 3 a. Fristerne efter § 3, stk. 2, skal for afgørelser efter lov om social service, barnets lov og ældreloven offentliggøres på og fremgå tydeligt af kommunens hjemmeside. Fristerne efter § 3, stk. 2, gælder også ved kommunalbestyrelsens behandling af afgørelser efter lov om social service, barnets lov og ældreloven, som er hjemvist af Ankestyrelsen. Fristerne regnes fra modtagelsen af Ankestyrelsens afgørelse.

§ 4. Borgeren skal have mulighed for at medvirke ved behandlingen af sin sag. Kommunalbestyrelsen tilrettelægger behandlingen af sagerne på en sådan måde, at borgeren kan udnytte denne mulighed.

§ 5. Kommunalbestyrelsen skal behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder også rådgivning og vejledning. Kommunalbestyrelsen skal desuden være opmærksom på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

§ 5 a. Kommunalbestyrelsen skal straks behandle spørgsmål om hjælp, jf. § 5, når kommunen modtager fogedrettens underretning om, at en borger udsættes af et beboelseslejemål, og der er børn eller unge under 18 år i husstanden, eller kommunen er i besiddelse af oplysninger om borgeren, som sandsynliggør, at borgeren har behov for hjælp. Tilsvarende gælder, når kommunen modtager en boligorganisations underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten, jf. reglerne om udlejerens underretning til kommunen i lov om leje af almene boliger.

Stk. 2. Vurderer kommunalbestyrelsen, at der ikke er grundlag for at yde hjælp i forbindelse med udsættelsen af lejemålet, træffer kommunalbestyrelsen afgørelse herom senest 14 dage efter fogedrettens underretning om gennemførelsen af fogedforretningen henholdsvis senest 14 dage efter boligorganisationens underretning om, at en anmodning om en borgers udsættelse af et lejemål på grund af betalingsmisligholdelse indgives til fogedretten.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan efter forudgående samtykke fra borgeren orientere fogedretten henholdsvis boligorganisationen om kommunalbestyrelsens afgørelse.

Stk. 4. Kommunalbestyrelsens afgørelse efter stk. 2 kan indbringes for Ankestyrelsen efter reglerne i kapitel 10.

Stk. 5. Når kommunen modtager underretning som nævnt i stk. 1, uden at kommunen efter stk. 1 skal behandle spørgsmål om hjælp, skal kommunalbestyrelsen straks rette henvendelse til den pågældende og underrette om muligheden for at kontakte kommunen med henblik på behandling af spørgsmål om hjælp, jf. § 5.

§ 6. Hvis en borger har brug for at få hjælp i en længere tid, skal kommunalbestyrelsen tidligt i forløbet tilstræbe at tilrettelægge hjælpen ud fra en samlet vurdering af pågældendes situation og behov på længere sigt.

§ 7. Senest 8 uger efter første henvendelse om løbende hjælp til forsørgelse skal kommunalbestyrelsen foretage en vurdering efter § 6. Dette gælder dog ikke for personer, der er omfattet af et kontaktførløb efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, samt personer, der er omfattet af et opfølgningsforløb efter kapitel 6 i lov om sygedagpenge.

Stk. 2. Ansøgeren skal skriftligt have besked om kommunalbestyrelsens vurdering efter stk. 1.

Erhvervsrettede foranstaltninger

§ 7 a. Senest 2 uger før en erhvervsrettet foranstaltning hører op, skal kommunalbestyrelsen tage stilling til, om der er behov for yderligere foranstaltninger for at bringe borgeren tilbage til arbejdsmarkedet. Ved vurderingen skal borgeren, egen læge, den faglige organisation, virksomheder m.fl. inddrages.

Stk. 2. Hvis kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om yderligere foranstaltninger, skal disse sættes i værk i umiddelbar tilknytning til ophøret af den nuværende foranstaltning.

§ 8. Socialministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sagerne, herunder særlige tidsfrister for visse typer sager, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Børne-, ældre- og boligministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager efter §§ 6, 10, 13, 14 og 16-26, § 33, stk. 5, og § 47 i ældreloven og §§ 6, 7 og 9 i lov om ældretilsyn, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Stk. 3. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler for behandling og opfølgning af sager på beskæftigelsesområdet, herunder særlige tidsfrister for visse typer af sager.

Kapitel 3

Handlekommune og mellemkommunal refusion

Almindelige bestemmelser

§ 9. Pligten til at yde hjælp til en borger og afholde udgifterne hertil påhviler handlekommunen, jf. dog §§ 9 b og 9 c. Handlekommunen er den kommune, hvor borgeren har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 2-13 og § 9 a.

Stk. 2. Handlekommunen for en borger, der er gift, og som har fælles bopæl med ægtefællen, er den kommune, hvor den fælles bopæl er.

Stk. 3. En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service, efter ældreloven, efter § 29, stk. 1, og § 32, stk. 5, i barnets lov og efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v., når denne kommune eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at borgeren i en anden kommune har fået ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 i lov om social service eller § 47 i ældreloven,
- 2) boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) indkvarteringssteder under Udlændingestyrelsen,
- 5) institutioner under Danmarks Fængsler eller
- 6) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-5.

Stk. 4. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 3, så længe borgeren har ophold i det pågældende botilbud, et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 5, og herefter, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.

Stk. 5. En kommune vedbliver at være handlekommune for en borger i sager efter lov om social service, når borgeren har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Stk. 6. En kommune vedbliver at være handlekommune efter stk. 5, så længe borgeren har ophold i det pågældende tilbud, et andet tilbud omfattet af stk. 5 eller et botilbud omfattet af stk. 3, og herefter, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune efter stk. 1.

Stk. 7. Søger en person om hjælp til flytning til en anden kommune efter § 85, stk. 1 og 2, i lov om aktiv socialpolitik, er det den nye kommune, hvori boligen, der flyttes til, ligger, der har pligt til at træffe afgørelse om denne hjælp uanset stk. 1.

Stk. 8. Opstår der uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er en borgers handlekommune, skal den af de uenige kommuner, hvor borgeren er eller senest har været bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), fungere som midlertidig handlekommune, indtil det er afklaret, hvilken kommune der er rette handlekommune. Denne kommune vedbliver at være midlertidig handlekommune i den periode, hvor der er uenighed, uanset at borgeren, inden handlekommunen er fastlagt, er blevet bopælsregistreret i en anden kommune.

Stk. 9. Den kommune, der efter stk. 1-6 og 11-14 er handlekommune, kan indgå aftale med borgerens tidligere handlekommune om, at sidstnævnte fortsat er handlekommune, når der er særlige grunde til det, og med samtykke fra borgeren.

Stk. 10. Den kommune, der efter stk. 3 eller 5 er handlekommune for en borger, kan indgå aftale med den kommune, hvor borgeren har ophold på et tilbud, om at bemyndige denne til helt eller delvis at varetage udøvelsen af sine opgaver i forhold til borgeren.

Stk. 11. Den kommune, der efter stk. 1-6 og 12-14 er handlekommune for en borger, der har ophold i en boform efter § 110 i lov om social service, kan med borgerens samtykke indgå aftale med en kommune, som borgeren har intention om at flytte til, om, at den nye kommune er handlekommune for borgeren, for så vidt angår følgende:

- 1) Afgørelse om udskrivning efter § 110, stk. 5, i lov om social service.
- 2) Udarbejdelse af handleplan efter §§ 141 og 142 i lov om social service.
- 3) Afgørelse om tilbud i boformer efter §§ 107 og 108 i lov om social service.
- 4) Afgørelse om hjælp, omsorg eller støtte efter §§ 85 og 85 a i lov om social service.

Stk. 12. Socialministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der er handlekommune for borgere, som opholder sig eller har fast bopæl i udlandet.

Stk. 13. Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, hvilken kommune der er handlekommune i sager efter lov om sygedagpenge.

Stk. 14. Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor det ikke følger af stk. 1-11, hvilke kommune der er handlekommune for en borger på baggrund af borgerens tilknytning træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for borgeren. Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom.

Personer under 18 år

§ 9 a. Handlekommunen for et barn under 18 år, herunder et ufødt barn, er den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, jf. dog stk. 2-4, 6, 8, 9 og 11.

Stk. 2. Hvis forældrene til et barn har fælles forældremyndighed, men ikke bor sammen, er barnets handlekommune den samme som handlekommunen i sager efter lov om social service for den forældremyndighedsindehaver, som barnet bor mest hos, jf. dog stk. 4, 5 og 8. Hvis barnet bor lige meget hos begge forældremyndighedsindehavere, er handlekommunen den kommune, hvor barnet er bopælsregistreret i Det Centrale Personregister (CPR), jf. dog stk. 4, 6 og 8.

Stk. 3. Hvis et barn ikke bor sammen med nogen af forældremyndighedsindehaverne eller barnet har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn, er barnets handlekommune den kommune, hvor barnet har sin bopæl eller sædvanligvis opholder sig, jf. dog stk. 4 og 6.

Stk. 4. Hvis et barn er anbragt uden for hjemmet, er barnets handlekommune den kommune, som har truffet afgørelse om anbringelsen efter kapitel 5 i barnets lov, eller den kommune, som har afgivet indstilling til Ungdomskriminalitetsnævnet efter § 33 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, jf. dog stk. 6 og 8.

Stk. 5. Hvis et barn har fået sædvanligt ophold i udlandet, er den kommune, der senest var handlekommune for barnet forud for barnets ophold i udlandet, handlekommune for barnet i sager om overførsel af kompetence vedrørende beskyttelse af børn efter artikel 8 og 9 i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen). For børn, der er født i udlandet, gælder dog, at handlekommunen efter 1. pkt. er den kommune, der, jf. § 9, er eller senest var handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service.

Stk. 6. Hvis et barn, der er omfattet af stk. 4, eller som er anbragt efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1, eller § 62 x, stk. 1, visiteres til en kommune efter integrationslovens § 10, er denne kommune handlekommune for barnet fra det tidspunkt, hvor ansvaret for barnet overgår til kommunalbestyrelsen, jf. integrationslovens § 4.

Stk. 7. Hvis handlekommunen for et barn efter stk. 4 eller 6 er en anden end den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, skal de to kommuner samarbejde om at løse familiens problemer.

Stk. 8. Den kommune, der er handlekommune for et barn efter stk. 4 eller 6 kan, når der er særlige grunde til det, og med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og barnet, hvis barnet er fyldt 15 år, aftale med den kommune, der er handlekommune for forældremyndighedsindehaveren i sager efter lov om social service, at sidstnævnte kommune også er handlekommune for barnet.

Stk. 9. Hvis et barn er omfattet af stk. 4, 6 eller 8, er handlekommunen efter disse bestemmelser uanset § 9, stk. 1, handlekommune i sager efter lov om social service og barnets lov, når barnet fylder 18 år, hvis kommunen eller en anden offentlig myndighed har medvirket til, at den unge i umiddelbar forlængelse af anbringelsen får ophold i et botilbud m.v. omfattet af § 9, stk. 3, eller den unge får opretholdt sin anbringelse i en plejefamilie efter § 120 i barnets lov. § 9, stk. 4 og 10, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 10. Ankestyrelsen kan i tilfælde, hvor handlekommunen for et barn ikke følger af stk. 1-4, 6 og 8, træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune eller midlertidig handlekommune for barnet på baggrund af barnets tilknytning, herunder i kraft af barnets forældre og øvrige familie. Ankestyrelsen kan afvise åbenbart ubegrundede anmodninger herom.

Stk. 11. Ankestyrelsen kan i helt særlige tilfælde træffe afgørelse om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn, der ikke opholder sig i Danmark, men som med danske myndigheders medvirken forventes at komme til Danmark. Meddelelse om afgørelsen gives ud over til sagens parter også til de danske myndigheder, der medvirker, og til den udpegede handlekommune.

Stk. 12. § 9, stk. 8, finder tilsvarende anvendelse i tilfælde, hvor der opstår uenighed mellem to eller flere kommuner om, hvilken kommune der er handlekommune for et barn efter stk. 1-4 og 6.

Ophold uden for handlekommunen

§ 9 b. En person, som opholder sig midlertidigt uden for handlekommunen, har ret til personlig og praktisk hjælp og madservice efter §§ 83 og 83 b i lov om social service eller § 90, nr. 1, i barnets lov, helhedspleje efter § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven og madlevering eller madordning efter §§ 13 eller 14 i ældreloven i den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig, når personen forud for det midlertidige ophold er blevet bevilget personlig og praktisk hjælp, madservice, madlevering eller madordning af handlekommunen. Personen har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. under det midlertidige ophold i kommunen. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor personen midlertidigt opholder sig.

Stk. 2. Døende, for hvem der efter § 23 i ældreloven udbetales plejevederlag i en anden kommune end handlekommunen, har efter §§ 83 og 83 b i lov om social service, § 90, nr. 1, i barnets lov eller § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, og §§ 13 og 14 i ældreloven ret til personlig og praktisk hjælp i den kommune, hvor plejeforholdet finder sted, uanset om hjælp forud herfor er blevet bevilget af handlekommunen. Den døende har endvidere ret til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov, når det sker af hensyn til kommunens tilrettelæggelse af hjælpen efter 1. pkt. Afgørelse om hjælp efter 1. og 2. pkt. træffes af den kommune, hvor plejeforholdet finder sted.

Stk. 3. Plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 24 og 26 i ældreloven, udbetales af den kommune, hvori plejeforholdet finder sted.

Stk. 4. En ægtefælle eller et barn, som opholder sig uden for handlekommunen, jf. § 9, stk. 2, og § 9 a, har ret til nødvendig hjælp, uanset at opholdet ikke er midlertidigt. Hjælpen gives af den kommune, hvor familiemedlemmet aktuelt har ophold.

Mellemkommunal refusion

§ 9 c. Handlekommunen har ret til at få dækket sin andel af udgifterne til hjælp efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v., lov om individuel boligstøtte, § 52, stk. 1, i lov om social pension, § 50, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. og § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, jf. §§ 2 og

5, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den tidligere handlekommune efter stk. 2-6.

Stk. 2. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når den tidligere handlekommune eller anden offentlig myndighed har medvirket til, at en person får ophold i

- 1) boformer efter §§ 107-110 i lov om social service eller § 47 i ældreloven,
- 2) boliger efter § 115, stk. 2 og 4, jf. § 105, stk. 2, i lov om almene boliger m.v.,
- 3) institutioner under sygehusvæsenet,
- 4) institutioner under Danmarks Fængsle,
- 5) boliger, boformer m.v., der træder i stedet for og kan sidestilles med boformer m.v. under nr. 1-4,
- 6) anbringelsessteder for børn og unge efter § 43 i barnets lov eller
- 7) døgnophold efter § 120 i barnets lov.

Stk. 3. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, når en person har fået ophold i en anden kommune i

- 1) en af KFUM's soldaterrekreationer drevet af KFUMs Soldatermission,
- 2) et veteranhjem drevet af Fonden Danske Veteranhjem eller
- 3) Veteranbo drevet af KFUMs Soldatermission.

Stk. 4. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service og barnets lov fra den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet, når der iværksættes foranstaltninger for den unge efter § 114, stk. 1, i barnets lov. Når den kommune, der har truffet afgørelse om anbringelsen, selv har ret til refusion efter stk. 6, ydes refusionen dog af den kommune, der var refusionspligtig efter stk. 6. Bliver en ung, for hvem der er iværksat foranstaltninger efter § 114, stk. 1, i barnets lov, visiteret til en kommune efter integrationslovens § 10, ydes refusion efter 1. pkt. dog af denne kommune.

Stk. 5. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, dog undtaget udgifter omfattet af § 96 b, stk. 2, i lov om social service, og efter ældreloven, når en person er flyttet til et tilsvarende tilbud i en anden kommune efter

- 1) § 108, stk. 2, i lov om social service eller § 47 i ældreloven,
- 2) § 58 a i lov om almene boliger m.v. eller
- 3) lov om friplejeboliger.

Stk. 6. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, barnets lov og ældreloven, når en person får ophold i et tilbud som nævnt i stk. 2 og 5 eller der iværksættes foranstaltninger som nævnt i stk. 4 og den tidligere handlekommune var bekendt med de forhold, der begrunder tilbuddet, og det var åbenbart, at der måtte gribes ind. Handlekommunen har ret til refusion for udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter barnets lov, når et barn eller en ung får ophold i et anbringelsessted, jf. § 43 i barnets lov, som følge af en tidligere handlekommunes beslutning om hjemgivelse, når det er åbenbart, at beslutningen om hjemgivelse var ubegrundet.

Stk. 7. Handlekommunen i sager efter lov om social service og barnets lov refunderer udgifter til personlig og praktisk hjælp og madservice efter §§ 83 og 83 b i lov om social service eller § 90, nr. 1, i barnets lov, helhedspleje efter § 10, jf. § 9, stk. 2, nr. 1 og 2, i ældreloven og madlevering eller madordning efter §§ 13 og 14 i ældreloven og til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov under en persons midlertidige ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 1 og 2. Endvidere refunderer handlekommunen i sager efter lov om social service, barnets lov og ældreloven udgifter til plejevederlag og hjælp til sygeplejeartikler og lign., jf. §§ 24 og 26 i ældreloven, under en persons ophold i en anden kommune, jf. § 9 b, stk. 3.

Stk. 8. Handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunk-

tet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af førtidspension. Handlekommunens udgifter til seniorpension efter kapitel 3 a i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne refunderes af den kommune, der på tilkendelsestidspunktet var pensionistens handlekommune i sager efter disse love, i op til 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen af seniorpension. For personer, der er tilkendt førtidspension før den 2. februar 2015, refunderes handlekommunens udgifter til førtidspension efter kapitel 3 og § 52, stk. 1, i lov om social pension og § 5 i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne af den kommune, som var handlekommune på tilkendelsestidspunktet, i 6 år fra tilkendelsestidspunktet. 1. og 2. pkt. finder ikke anvendelse, så længe en pensionist er omfattet af bestemmelserne i stk. 1-6, uanset om pensionisten opholder sig i en eller flere på hinanden følgende handlekommuner. Varer opholdet eller opholdene efter stk. 1-6 i alt mere end 6 år fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, som har tilkendt førtidspensionen, eller som var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpensionen, bortfalder retten til mellemkommunal refusion efter 1. og 2. pkt. Er der indgået aftale efter § 9, stk. 9, regnes de 6 år i 1., 2. og 5. pkt. fra det tidspunkt, hvor pensionisten er fraflyttet den kommune, der ville have været handlekommune på tidspunktet for tilkendelsen, såfremt der ikke var indgået aftale efter § 9, stk. 9. 4. og 5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for udgifter til førtidspension omfattet af 3. pkt., dog således at perioden på 6 år regnes fra tidspunktet for tilkendelse af førtidspension.

Stk. 9. Når det fastlægges, at handlekommunen for en borger ikke er den midlertidige handlekommune efter § 9, stk. 8, eller § 9 a, stk. 12, yder handlekommunen refusion for den midlertidige handlekommunes udgifter efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, barnets lov og ældreloven i den periode, hvor uenigheden har bestået.

Stk. 10. De udgifter, som handlekommunen kan få dækket efter stk. 2-7 og 9, er handlekommunens faktiske udgifter. De faktiske udgifter omfatter en forholdsmæssig andel af fællesudgifter og udgifter til ledelse og administration, der er en følge af driften af et tilbud. Hvis der for ydelsen er fastsat en takst eller beregnet et priskrav efter lov om social service, barnets lov eller ældreloven, har handlekommunen ret til refusion svarende til taksten eller priskravet.

Stk. 11. Handlekommunen og den tidligere handlekommune kan for krav på refusion efter stk. 4-7 og 9 for udgifter til hjælpemidler efter § 112 i lov om social service og § 90, nr. 4, i barnets lov aftale at fravige stk. 10.

Stk. 12. Retten til refusion efter stk. 2, 3, 5 og 6 består, så længe borgeren har bopæl i det pågældende botilbud eller et tilsvarende botilbud eller et tilbud omfattet af stk. 2 eller 3, og herefter, indtil borgeren har erhvervet en ny handlekommune.

Stk. 13. Kommuner kan uden for de tilfælde, der er nævnt i stk. 2-6, indbyrdes aftale, at en tidligere handlekommune fortsat afholder udgifter til hjælp efter de love, der er nævnt i stk. 1, og efter lov om social service, barnets lov og ældreloven. Det fastsættes i aftalen, hvor længe den skal gælde.

Stk. 14. Krav efter stk. 2-9 skal rejses senest 3 år efter, at hjælpen er ydet. Krav efter lov om social service, barnets lov og ældreloven skal dog rejses senest 12 måneder efter, at hjælpen er ydet.

Kommunalt samarbejde

§ 9 d. Socialministeren kan efter ansøgning tillade, at forpligtelsen til at yde hjælp efter §§ 9 og 9 a overlades til en anden kommune, når overladelsen sker som led i en fælles social vagtordning.

Kapitel 3 a
Oplysningspligt m.v.
Sagens oplysning m.v.

§ 10. Myndigheden har ansvaret for, at sager, der behandles efter denne lov, er oplyst i tilstrækkeligt omfang til, at myndigheden kan træffe afgørelse.

§ 11. Myndigheden kan anmode personer, der søger om eller får hjælp, om

- 1) at medvirke til at få de oplysninger frem, som er nødvendige for at afgøre, hvilken hjælp de er berettiget til, og
- 2) at lade sig undersøge hos en læge eller blive indlagt til observation og behandling som led i sagsbehandlingen.

Stk. 2. Personer, der får hjælp, har pligt til at oplyse om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

§ 11 a. Myndigheden kan efter forudgående samtykke fra den, der søger om eller får hjælp, forlange, at andre offentlige myndigheder, uddannelsesinstitutioner, sygehuse, læger, psykologer, autoriserede sundhedspersoner i øvrigt og personer, der handler på dissens ansvar, arbejdsløsheds-kasser, pengeinstitutter, arbejdsgivere og private, der udfører opgaver for det offentlige, giver oplysninger om den pågældende, der er nødvendige for at behandle sagen. Dette gælder også oplysninger om en persons rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, ligesom myndigheden kan indhente lægejournaler, sygehusjournaler eller udskrifter heraf. Myndigheden kan forlange, at der optages retsligt forhør i overensstemmelse med retsplejelovens § 1018, hvis oplysningerne ikke videregives.

Stk. 2. Myndigheden kan uden samtykke til brug for behandlingen af en enkelt sag eller til brug for generel kontrol kræve oplysninger om økonomiske forhold og ferieforhold om den, der ansøger om eller får hjælp, og dennes ægtefælle eller samlever, fra andre offentlige myndigheder samt fra arbejdsløsheds-kasser. Tilsvarende oplysninger kan indhentes om andre husstandsmedlemmer. Oplysninger kan samkøres og sammenstilles med data fra myndighedens egne, andre myndigheders og arbejdsløsheds-kassers it-systemer, når dette er nødvendigt for at kontrollere, om betingelserne for at yde hjælp er opfyldt, herunder med henblik på efterfølgende kontrol af, om der er sket fejl eller misbrug i forbindelse med ydelse af hjælp. Oplysningerne kan indhentes, selv om den person, som oplysningerne vedrører, ikke bor i den kommune, som indhenter oplysningerne.

Stk. 3. Kommunalbestyrelsen kan uden samtykke fra borgeren forlange at få nødvendige oplysninger om økonomiske forhold fra pengeinstitutter og arbejdsgivere til brug for stikprøvekontrol i sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. med henblik på at kontrollere pensionistens indkomst- og formueforhold. Oplysningerne kan sammenstilles med øvrige oplysninger om økonomiske forhold, som kommunen er i besiddelse af med henblik på kontrol af, om der er sket misbrug i forbindelse med udbetaling af social pension.

Stk. 4. Adgang til oplysninger efter stk. 2, som vedrører optjente feriedage, optjent feriegodtgørelse, tidspunktet for afholdelse af ferie og udbetalinger af feriepenge, og som er registreret i Feriekonto, skal ske via den elektroniske adgang, som Feriekonto stiller til rådighed.

Stk. 5. Myndigheden kan få terminaladgang til de nødvendige oplysninger som nævnt i stk. 1 og 2 i indkomstregisteret, jf. § 7 i lov om et indkomstregister. I det omfang oplysningerne som nævnt i stk. 1 eller 2 findes i indkomstregisteret, skal myndigheden indhente oplysningerne herfra, jf. dog stk. 4.

Stk. 6. Ved klage til Ankestyrelsen kan samtykke til at indhente oplysninger efter § 11 a, stk. 1, indhentes ved, at borgeren i den skriftlige bekræftelse af, at en klage er modtaget, bliver gjort opmærksom på, hvilke typer af oplysninger det kan blive nødvendigt at indhente, og får en frist til eventuelt at gøre indsigelse imod dette. Tilsvarende gælder ved Udbetaling Danmarks behandling af sager efter lov om social pension og lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v. for personer med bopæl i udlandet.

§ 11 b. Hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11, stk. 1, nr. 1 og 2, eller ikke giver samtykke til, at myndigheden kan indhente oplysninger, jf. § 11 a, stk. 1, skal myndigheden behandle sagen om hjælp på det foreliggende grundlag, medmindre oplysninger kan indhentes uden samtykke, jf. § 11 a, stk. 2, og § 11 c.

§ 11 c. Hvis det er nødvendigt for sagens behandling, kan kravet om samtykke efter § 11 a, stk. 1 og 6, fraviges i sager om

- 1) særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov, hvor myndighederne kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse uden forældrenes samtykke, samt i forbindelse med undersøgelser efter §§ 18-27 i barnets lov,
- 2) førtidspension, hvor myndigheden kan påbegynde en sag eller træffe afgørelse i en sag, uden at den pågældende person selv har rettet henvendelse herom, jf. § 17 i lov om social pension,
- 3) frakendelse af førtidspension, jf. § 44, stk. 1, i lov om social pension, og frakendelse eller overflytning til anden pension, jf. § 44, stk. 1, i lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.,
- 4) tilbagebetaling af sociale ydelser
- 5) indstilling til Familieretshuset om at træffe afgørelse om optagelse i botilbud uden samtykke efter §§ 131 og 131 a i lov om social service,
- 6) indstilling til Det Socialfaglige Nævn vedrørende Magtanvendelse over for Borgere med Handicap om at træffe afgørelse om tilladelse til anvendelse af kamerakig, låsning og sikring af skabe og skuffer m.v. og adgang til en beboers bolig i et botilbud efter § 131 b i lov om social service og
- 7) mellemkommunal refusion, jf. § 9 c, for så vidt angår følgende oplysninger om den borger, der ydes refusion for:
 - a) Cpr-nummer.
 - b) Hjemmel til udgiften.
 - c) Udgiftens elementer.
 - d) Antal af enheder.

Stk. 2. Hvis det er nødvendigt for behandlingen af en sag efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden desuden uden samtykke anmode private, der har kendskab til forholdene, om at give oplysninger, der er nødvendige for at behandle sagen. Myndigheden skal ved anmodningen gøre opmærksom på, at den adspurgte ikke er forpligtet til at svare.

Stk. 3. I sager efter stk. 1, nr. 1, kan myndigheden uden samtykke forlange oplysninger efter § 11 a, stk. 1, og indhente oplysninger efter § 11 c, stk. 2, om personer, der er part i sagen, samt om forældremyndighedsindehaverens samlever eller ægtefælle.

Stk. 4. Kravet om forudgående samtykke i § 11 a, stk. 1, finder ikke anvendelse, hvis oplysningerne er nødvendige for forberedelse af særlig støtte efter barnets lov til et barn, der ikke opholder sig i Danmark, i sager, hvor der er truffet afgørelse efter § 9 a, stk. 11. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse for sager omfattet af 1. pkt.

Stk. 5. Myndigheden skal uanset adgangen til at indhente oplysninger uden samtykke, jf. stk. 1-4, forsøge at få samtykke til at indhente oplysningerne.

§ 11 d. Hvis kommunalbestyrelsen som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 og 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov benytter rådgivning eller udredning fra den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, til den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation. Kommunalbestyrelsen skal uanset adgangen til at videregive oplysninger uden samtykke forsøge at få samtykke til at videregive oplysningerne.

Stk. 2. Den nationale videns- og specialrådgivningsorganisation kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger, herunder om barnets, den unges eller familiens rent private forhold, som videregives fra en kommunalbestyrelse i forbindelse med rådgivning og udredning efter §§ 166 eller 167 i barnets lov, hvis oplysningerne videregives som led i behandlingen af en sag om særlig støtte til børn og unge efter kapitel 4 eller 5 i barnets lov eller om udarbejdelse af en indstilling om adoption uden samtykke efter § 70 i barnets lov.

§ 11 e. Skoler, skolefritidsordninger, sygeplejersker, sundhedsplejersker, læger, tandlæger og tandplejere ansat i den kommunale sundhedstjeneste, dagtilbud, fritidshjem, Familieretshuset og myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, kan, men er ikke forpligtet dertil, indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold om et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i det tidlige eller forebyggende samarbejde om udsatte børn og unge. 1. pkt. finder også anvendelse for selvejende og private institutioner, private klinikker og friskoler, som løser opgaver for de myndigheder, der er nævnt i 1. pkt.

Stk. 2. Udveksling af oplysninger efter stk. 1 til brug for en sag efter barnets lov om et konkret barn eller en konkret ung kan ske én gang på et møde. I særlige tilfælde kan der ske en udveksling af oplysninger på et opfølgende møde.

§ 11 f. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, politiet og anklagemyndigheden kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold om et barns eller en ungs personlige og familiemæssige omstændigheder, hvis udvekslingen må anses for nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

Videregivelse af oplysninger til sikkerhedskonsulenter fra den nationale sikkerhedskonsulentordning

§ 11 g. Indhenter en kommunalbestyrelse som led i behandling af en sag om negativ social kontrol, en æresrelateret konflikt eller en genopdragelsesrejse rådgivning fra en sikkerhedskonsulent fra den nationale sikkerhedskonsulentordning, jf. § 172 a, stk. 1 og 2, eller § 172 c, stk. 1 og 2, i barnets lov, kan kommunalbestyrelsen uden samtykke videregive de nødvendige oplysninger, herunder om barnets eller den unges rent private forhold, til sikkerhedskonsulenten.

Stk. 2. Sikkerhedskonsulenter kan uden samtykke behandle nødvendige oplysninger om et barns eller en ungs rent private forhold i sager, der behandles efter §§ 172 a og 172 c i barnets lov.

Stk. 3. Sikkerhedskonsulenter kan i forbindelse med rådgivning i sager omfattet af § 172 a, stk. 1 og 2, eller § 172 c, stk. 1 og 2, i barnets lov, videregive de oplysninger om barnet eller den unge, som sikkerhedskonsulenten som led i sit arbejde behandler efter stk. 2, til den kommune, som sikkerhedskonsulenten er stillet til rådighed for.

§ 11 h. Indhenter en kommunalbestyrelse som led i behandlingen af en sag om negativ social kontrol, en æresrelateret konflikt eller et ufrivilligt udlandsophold rådgivning fra en sikkerhedskonsulent fra den nationale sikkerhedskonsulentordning, jf. § 12 c, stk. 1, eller § 12 e, stk. 1, i lov om social service, kræves samtykke fra den berørte borger til kommunens videregivelse af de nødvendige oplysninger om borgeren til sikkerhedskonsulenten. Opholder den berørte borger sig i udlandet, og er det ikke muligt at indhente et samtykke fra den pågældende, og er der grund til at tro, at udlandsopholdet er ufrivilligt, kan kommunalbestyrelsen uden borgerens samtykke videregive oplysningerne, herunder om borgerens rent private forhold, til sikkerhedskonsulenten.

Stk. 2. Sikkerhedskonsulenter kan på baggrund af et samtykke fra den berørte borger behandle nødvendige oplysninger, herunder oplysninger om borgerens rent private forhold, i sager omfattet af §§ 12 c og 12 e i lov om social service. Opholder den berørte borger sig i udlandet, og er det ikke muligt at indhente et samtykke fra den pågældende, og er der grund til at tro, at udlandsopholdet er ufrivilligt, kan sikkerhedskonsulenten uden borgerens samtykke behandle oplysningerne som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Sikkerhedskonsulenter kan i forbindelse med rådgivning i sager omfattet af § 12 c, stk. 1, og § 12 e, stk. 1, i lov om social service med den berørte borgers samtykke videregive de oplysninger om borgerens rent private forhold, som sikkerhedskonsulenten som led i sit arbejde behandler efter stk. 2, til den kommune, som sikkerhedskonsulenten er udlånt til.

Myndighedens oplysningspligt

§ 12. Myndigheden skal give borgeren skriftlig besked om

- 1) myndighedens adgang til at indhente oplysninger efter §§ 11 a og 11 c og til at foretage kontrol efter § 12 a,
- 2) adgangen til at udveksle oplysninger og foretage kontrol efter kapitel 3 og 3 a i lov om Udbetaling Danmark,
- 3) konsekvenserne, hvis borgeren ikke medvirker, jf. § 11 b,
- 4) hvilke typer af ændringer der kan have betydning for hjælpen og
- 5) muligheden for, at borgeren kan blive mødt med et tilbagebetalingskrav og eventuelt blive tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 289 a og efter § 12 b i denne lov eller § 14 i lov om Udbetaling Danmark, hvis borgeren ikke oplyser om ændringer, der kan have betydning for hjælpen.

Kontrol

§ 12 a. Kommunen har til enhver tid uden retskendelse adgang til en virksomheds lokaler m.v. samt på arbejdssteder uden for virksomhedens lokaler med henblik på at kontrollere de oplysninger om borgernes løn- og arbejdsforhold, som ligger til grund for udbetaling af kontante ydelser og økonomiske tilskud fra Udbetaling Danmark samt kontante ydelser og økonomiske tilskud fra kommunen i sager, der er omfattet af denne lov. Kontrollen kan foregå som generel kontrol eller til brug for en enkelt sag. Kommunen kan foretage kontrolbesøg på virksomheder, som er beliggende i kommunen. Kommunen kan endvidere gennemføre kontrolbesøg på virksomheder i andre kommuner efter aftale med den kommune, hvor virksomheden er beliggende. Kommunen har ikke uden retskendelse adgang til at foretage kontrollen i private hjem.

Stk. 2. Kommunen kan efterse virksomhedens registreringer om borgerens løn- og arbejdsforhold, uanset om oplysningerne findes i et manuelt eller elektronisk register. Materiale, der skønnes at være af betydning for videre kontrol, skal efter anmodning udleveres eller indsendes til kommunen.

Stk. 3. Kommunen skal forevise legitimation, inden eftersynet begynder.

Stk. 4. Virksomhedens indehavere og ansatte skal være kommunen behjælpelige ved eftersynet.

Stk. 5. Kommunalbestyrelsen kan pålægge en arbejdsgiver at foretage daglig digital registrering af oplysninger (logbog) om de personer, der er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver. Registreringen skal ske senest ved arbejdsdagens påbegyndelse.

Stk. 6. Et pålæg om at føre logbog skal iværksættes, senest 3 hele hverdage efter at arbejdsgiveren har modtaget et skriftligt pålæg.

Stk. 7. Et pålæg om at føre logbog gives for en periode på 12 måneder ad gangen.

Stk. 8. Registrering af oplysningerne skal ske i indkomstregisteret, jf. § 3 i lov om et indkomstregister. Følgende oplysninger skal registreres for hver enkelt beskæftiget:

- 1) Dato.
- 2) Navn og cpr-nummer.
- 3) Det beløb, der udbetales til eller godskrives den beskæftigede.
- 4) Starttidspunkt og forventet sluttidspunkt for beskæftigelsen den pågældende dag.

Stk. 9. Personer, der er beskæftiget i virksomheden ved eftersynet, kan anmodes om at oplyse navn, adresse og fødselsdato, ansættelsesperiode og løn- og ansættelsesvilkår, samt om de aktuelt modtager sociale eller beskæftigelsesmæssige ydelser.

Stk. 10. Politiet yder bistand til kommunen. Socialministeren kan efter forhandling med justitsministeren og beskæftigelsesministeren fastsætte nærmere regler herom.

Straf

§ 12 b. Medmindre højere straf kan idømmes efter anden lovgivning, straffes med bøde den, der ved grov uagtsomhed fremkalder, bestyrker eller udnytter en vildfarelse hos myndigheden ved at afgive urigtige eller vildledende oplysninger eller ved at undlade at give oplysninger om forhold, der har betydning for hjælpen, jf. § 11, stk. 1, nr. 1, og stk. 2, og derved påfører myndigheden et formuetab.

Stk. 2. Forsømmer en arbejdsgiver at opfylde de pligter, som påhviler arbejdsgiveren efter § 12 a, stk. 5, straffes denne med bøde.

Stk. 3. For overtrædelse efter stk. 2 kan der pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Anden udveksling af oplysninger

§ 12 c. Til brug for tilrettelæggelsen af omsorgsopgaver m.v. efter kapitel 16 og §§ 107 og 108 i lov om social service, § 90, nr. 1-3, i barnets lov, kapitel 4 i ældreloven og sundhedsloven samt til brug for opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan kommunalbestyrelser og sygehuse udveksle oplysninger om indlæggelse på og udskrivning fra sygehuse af borgere i kommunen og om borgernes akutte sygehusophold, hvor borgeren opholder sig på sygehuset til vurdering og behandling uden at være indlagt. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 d. Til brug for behandling af sager efter lov om arbejdsskadesikring og opfølgning af sager efter §§ 8-10 i lov om sygedagpenge kan Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunalbestyrelser udveksle oplysninger om oprettelse af arbejdsskadesager og sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob, førtidspension og seniorpension. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring og kommunalbestyrelserne kan i arbejdsskadesager og i sager om sygedagpenge, revalidering, fleksjob, førtidspension og seniorpension tillige udveksle oplysninger om indhentelse af sagsoplysninger, som dokumenterer arbejdsevnen, og udveksle oplysninger om, at der er truffet afgørelse om arbejdsevnen. Udvekslingen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

§ 12 e. Modtager Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering underretning fra Politiets Efterretnings-tjeneste om, at tjenesten har formodning om, at en person under ophold i udlandet uberettiget modtager eller har modtaget ydelser fra en kommune eller Udbetaling Danmark efter lov om social pension, lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v., barselsloven, lov om sygedagpenge, lov om fleksydelse, lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller lov om individuel boligstøtte, videregiver Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering oplysningerne til den myndighed, der har kompetence til at tage stilling til, om personen uberettiget har fået udbetalt en ydelse under ophold i udlandet. Den kompetente myndighed efter 1. pkt. har efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering pligt til at redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af underretningen om den pågældendes ophold i udlandet.

§ 12 f. Den myndighed, der har modtaget resultatet af en sammenstilling eller samkøring af oplysninger efter § 12 i, stk. 6, i lov om Udbetaling Danmark, skal efter anmodning fra Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering redegøre for den foretagne sagsbehandling på baggrund af resultatet af sammenstillingen eller samkøringen.

§ 13. Til brug for planlægningen af aftaler kan kommunalbestyrelser videregive oplysninger til Digital Sundhed Danmark om, hvornår en borger modtager omsorg m.v. efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service og omsorg efter §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven, med henblik på behandling, herunder opbevaring, i den fælles digitale infrastruktur, jf. § 193 b i sundhedsloven. Videregivelsen kan ske automatisk og uden borgerens samtykke.

Stk. 2. En borger kan ved tilkendegivelse frabede sig, at der indhentes oplysninger i den fælles digitale infrastruktur, som er videregivet til Digital Sundhed Danmark i medfør af stk. 1, jf. sundhedslovens § 42 a, stk. 5, og § 42 b, stk. 2.

§ 14. Kommunalbestyrelsen kan udlevere oplysninger til apotekerne om navn, personnummer og den personlige tillægsprocent vedrørende personer, der modtager helbredstillæg eller personligt tillæg til medicinudgifter. Oplysningerne kan også gives i elektronisk form og udleveres uden samtykke fra den enkelte.

Kapitel 4

Kommunen

Kommunalbestyrelsens opgaver

§ 15. Kommunalbestyrelsen har ansvaret for og beslutter, hvordan kommunen skal planlægge og udføre sin virksomhed på det sociale og sundhedsmæssige område efter den sociale lovgivning.

§ 16. Kommunalbestyrelsen har pligt til at føre tilsyn med, hvordan de kommunale opgaver løses, jf. § 15. Tilsynet omfatter både indholdet af tilbuddene og den måde, opgaverne udføres på.

Stk. 2. Driftsorienteret tilsyn med visse sociale tilbud, jf. § 4 i lov om socialtilsyn, udføres dog af socialtilsynet.

§ 16 a. Kommunalbestyrelsen fører et kriminalpræventivt tilsyn med personer, som i henhold til dom eller kendelse eller som vilkår for tiltalefrafald eller prøveløsladelse skal undergives tilsyn af de sociale myndigheder. Dette tilsyn føres af handlekommunen i sager efter lov om social service, barnets lov eller ældreloven. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om ophold i en boform efter § 108 i lov om social service.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om de sociale myndigheders tilsyn.

Behandling af personsager på et møde i kommunalbestyrelsen

§ 17. Behandles en sag om hjælp til enkeltpersoner af kommunalbestyrelsen på et møde, skal sagen behandles for lukkede døre.

Børne- og ungeudvalget

§ 18. Kommunalbestyrelsen nedsætter et børne- og ungeudvalg, der afgiver indstillinger om adoption uden samtykke til Ankestyrelsen, jf. § 72 i barnets lov, og træffer afgørelse i sager vedrørende børn og unge, jf. § 142 i barnets lov.

§ 19. Børne- og ungeudvalget består af

- 1) 2 medlemmer, der vælges af kommunalbestyrelsen blandt dens medlemmer,
- 2) 1 byretsdommer eller fuldmægtig ved domstolene, der udpeges af retspræsidenten i retskredsen, og
- 3) 2 pædagogisk-psykologisk sagkyndige, der udpeges af Familieretshuset for en periode, som svarer til den kommunale valgperiode.

Stk. 2. Efter samme regler vælges og udpeges tillige for hvert medlem en stedfortræder, der indkaldes til at møde, når medlemmet er forhindret i at deltage. Kommunalbestyrelsen i kommuner med 55.000 indbyggere eller derover kan beslutte, at der udpeges 2 stedfortrædere for hvert medlem af børne- og ungeudvalget. Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune kan beslutte, at der udpeges 3 stedfortrædere for hvert medlem af børne- og ungeudvalget. Indbyggertallet i 2. pkt. opgøres pr. 1. juli i de år, hvor der er valg til kommunalbestyrelsen, og gælder for hele den efterfølgende kommunale valgperiode.

Stk. 3. Er et medlem efter stk. 1, nr. 1, eller et sådant medlems stedfortræder efter stk. 2 forhindret i at deltage i et møde, kan kommunalbestyrelsen beslutte, at en stedfortræder for det andet kommunalbestyrelsesmedlem indkaldes til at deltage i mødet.

Stk. 4. En pensioneret dommer eller fuldmægtig, der er tilkaldt for at virke som dommer eller fuldmægtig, jf. retsplejelovens § 51 e og § 54, stk. 3, jf. § 51 e, kan udpeges efter stk. 1, nr. 2.

Stk. 5. Er et sagkyndigt medlem efter stk. 1, nr. 3, eller et sådant medlems stedfortræder efter stk. 2 forhindret i at deltage i et møde, kan kommunalbestyrelsen indkalde en stedfortræder for det andet sagkyndige medlem til at deltage i mødet.

Stk. 6. De pædagogisk-psykologisk sagkyndige, som udpeges efter stk. 1, nr. 3, kan ikke deltage i behandling af andre sager vedrørende samme person eller samme familie inden for den offentlige forvaltning, herunder behandlingen af sager i Familieretshuset og klagesager.

§ 20. Børne- og ungeudvalget vælger selv sin formand og næstformand, jf. dog 2. og 3. pkt., blandt de medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen. Borgerrepræsentationen i Københavns Kommune kan beslutte, at i alt 3 personer udnævnes til næstformænd for børne- og ungeudvalget i kommunen. Næstformændene efter 2. pkt. vælges blandt de valgte medlemmer af borgerrepræsentationen, jf. § 19, stk. 1, nr. 1, og stk. 2.

Stk. 2. Dommeren eller fuldmægtigen ved domstolene leder møderne i udvalget og påser, at der er foretaget de nødvendige undersøgelser, og beslutter, om der skal indhentes flere oplysninger, og kan forlange, at der optages et retsligt forhør efter retsplejelovens § 1018. Dommeren eller fuldmægtigen ved domstolene vejleder også om, hvordan reglerne skal forstås og anvendes, samt giver en vurdering af de oplysninger, der foreligger.

§ 21. Socialministeren fastsætter forretningsordenen for børne- og ungeudvalget, herunder regler om valg af formand og næstformand ved stemmelighed, om udpegning af nye medlemmer eller midlertidige stedfortrædere ved længerevarende fravær eller et medlems udtræden og om virtuel deltagelse i møder i helt særlige tilfælde. Socialministeren kan i forretningsordenen bemyndiges til at dispensere fra kravet i § 19, stk. 2, om, at der for hvert medlem udpeges en stedfortræder.

Stk. 2. Økonomi- og indenrigsministeren fastsætter regler om vederlag til formanden og de øvrige medlemmer, der er valgt af kommunalbestyrelsen.

§§ 22-37. (Ophævet)

Handicapråd

§ 37 a. Kommunalbestyrelsen nedsætter et handicapråd. Handicaprådet rådgiver kommunalbestyrelsen i handicappolitiske spørgsmål og formidler synspunkter mellem borgerne og kommunalbestyrelsen om lokalpolitiske spørgsmål, der vedrører mennesker med handicap.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen hører handicaprådet over alle initiativer, som har betydning for mennesker med handicap.

Stk. 3. Handicaprådet sammensættes af 3-7 medlemmer fra handicaporganisationerne i kommunen og 3-7 medlemmer udpeget af kommunalbestyrelsen, heraf et antal af dens medlemmer. Medlemmerne fra handicaporganisationerne udpeges efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer, idet kommunalbestyrelsen dog kan vælge at udpege et antal medlemmer, der ikke må overstige antallet af medlemmer, der udpeges efter indstilling fra Danske Handicaporganisationer, fra lokale handicaporganisationer i kommunen. Handicaprådet vælger selv sin formand.

Stk. 4. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse nærmere regler om handicaprådets virksomhed, sammensætning, afholdelse af udgifter og honorering.

Kapitel 5

(Ophævet)

Kapitel 6

Opgaver, der overlades til private

§ 42. (Ophævet)

§ 43. Når en myndighed overlader opgaver efter lov om aktiv socialpolitik, lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, dagtilbudsloven, lov om sygedagpenge, barnets lov, ældreloven og lov om social service til andre end offentlige myndigheder, er disse omfattet af reglerne i forvaltningsloven og lov om offentlighed i forvaltningen bortset fra bestemmelserne i §§ 11-12 og 15-17 i forhold til den opgave, der udføres. Dette gælder også for privatinstitutioner, jf. § 19, stk. 5, og § 51, stk. 4, i dagtilbudsloven og for friplejeboliger.

Stk. 2. Ved opgavevaretagelsen, jf. stk. 1, er videregivelse og indhentelse af oplysninger vedrørende enkeltpersoner omfattet af forvaltningslovens §§ 27, 29, 31 og 32. Dette gælder også for selvejende institutioner, der efter aftale udfører en opgave for en kommunalbestyrelse eller et regionsråd.

§ 43 a. (Ophævet)

Kapitel 7

(Ophævet)

Kapitel 8

Udbetaling Danmark

§ 48. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, at Udbetaling Danmark er kompetent institution i forhold til, hvilket lands lovgivning om social sikring der skal anvendes efter EU-reglerne og aftaler om social sikring.

Stk. 2. Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om, hvordan Udbetaling Danmark skal yde faglig bistand til varetagelse af opgaver vedrørende international social sikring.

§ 49. (Ophævet)

Kapitel 9

Ankestyrelsen

§ 50. Ankestyrelsen er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov. Derudover træffer Ankestyrelsen afgørelse i sager, i det omfang det fastsættes ved lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelser og pålægger kommunalbestyrelsen at træffe og gennemføre afgørelser efter § 151 i barnets lov.

Stk. 3. Ankestyrelsen yder sekretariatsbistand til råd og nævn, i det omfang det følger af lov eller af regler fastsat i medfør heraf eller bestemmes af socialministeren.

Stk. 4. Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 50 a. (Ophævet)

Sammensætning

§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes

- 1) af direktøren eller den, direktøren overlader sine beføjelser til, eller
- 2) med medvirken af beskikkede medlemmer.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse med medvirken af beskikkede medlemmer, træffes afgørelsen af

- 1) direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne, et antal ankechefer eller andre ansatte, som opfylder uddannelseskravet i stk. 3, og
- 2) medlemmer, der udpeges efter § 52.

Stk. 3. Direktøren, vicedirektøren eller vicedirektørerne og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.

§ 52. Socialministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af socialministeren efter indstilling fra

- 1) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 2) Fagbevægelsens Hovedorganisation,
- 3) KL (Kommunernes Landsforening) og
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 2. Medlemmerne udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer, der tidligere i to fulde perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Ankestyrelsens afgørelser

§ 52 a. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsen, jf. dog §§ 52 c og 52 d.

Stk. 2. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over afgørelser, der er behandlet af Udbetaling Danmark, og hvor der ikke er tvivl om afgørelsen. Tilsvarende gælder for afgørelser, der er truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, når der ikke er tvivl om afgørelsen.

Stk. 3. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager omfattet af § 61 om uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser og i sager efter § 9, stk. 14, og § 9 a, stk. 10 og 11, jf. dog § 52 c.

Stk. 4. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager efter adoptionsloven, jf. dog § 52 c, stk. 1.

Stk. 5. I sager omfattet af stk. 1, stk. 2, 1. pkt., og stk. 4 kan Ankestyrelsen i tilfælde, hvor der er tale om en øjeblikkelig opstået trangssituation, eller hvor der i øvrigt er særligt behov herfor, træffe en foreløbig afgørelse. Ankestyrelsen skal snarest muligt træffe en endelig afgørelse i sagen.

Afgørelser på møder

§ 52 b. I sager, der ikke er omfattet af § 52 a, træffer Ankestyrelsen afgørelse på et møde, jf. dog § 53, stk. 2.

§ 52 c. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, der er omfattet af § 52 a, stk. 1, 3 eller 4, har principiel eller generel betydning, træffes afgørelse i sagen på et møde efter reglerne om udvidet votering, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af § 52 a, stk. 1 eller 3, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 53, stk. 1-3.

§ 52 d. I sager efter § 133, stk. 2, 2. pkt., i lov om social service træffer Ankestyrelsen afgørelse på et møde. § 52 c finder tilsvarende anvendelse.

Afgørelser i de enkelte sager

§ 53. Når Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.

Stk. 2. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

Stk. 3. Formanden kan beslutte, at en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55.

§ 54. Et medlem af Ankestyrelsen kan ikke deltage ved behandling af sager vedrørende en kommune, hvor den pågældende er ansat eller er medlem af kommunalbestyrelsen.

Afgørelser med udvidet votering

§ 55. I afgørelser med udvidet votering deltager i mødet 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand.

Stk. 2. Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:

- 1) Sager, hvor Ankestyrelsen har besluttet, at sagen har principiel eller generel betydning, jf. § 52 c, stk. 1.
- 2) Afgørelser truffet af børne- og ungeudvalget, jf. § 142 i barnets lov.
- 3) Afgørelser truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet i medfør af § 14, stk. 2-4, og §§ 15-18, 23, 24 og 32 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.
- 4) Sager om adoption uden samtykke efter § 9 i adoptionsloven.
- 5) Sager om optagelse i botilbud uden samtykke efter §§ 131 og 131 a i lov om social service.
- 6) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3.
- 7) Sager, som Ankestyrelsen beslutter at tage op af egen drift efter § 151 i barnets lov.
- 8) Andre sager, som direktøren beslutter har principiel eller generel betydning.

Stk. 3. I sager om adoption uden samtykke efter § 9 i adoptionsloven deltager endvidere en adoptionskyndig medarbejder fra Ankestyrelsen i mødet.

Stk. 4. Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.

§ 56. Direktøren kan, når en sag har principiel eller generel betydning, beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der i øvrigt deltager 2 medlemmer og 2 ankechefer.

Stk. 2. § 55, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Beslutninger

§ 57. Direktøren for Ankestyrelsen kan beslutte følgende:

- 1) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages.
- 2) Om klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service kan tillægges opsættende virkning, jf. § 72, stk. 4.

Forretningsorden m.v.

§ 58. Socialministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsen.

§ 59. Direktøren kan overlade sine beføjelser efter lovgivningen til vicedirektøren eller vicedirektørerne, ankecheferne eller andre ansatte. Direktøren kan fastsætte regler om vicedirektørens eller vicedirektørernes og ankechefernes adgang til at overlade deres beføjelser efter lovgivningen til andre ansatte.

Kapitel 9 a

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg

§ 59 a. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over kommunalbestyrelsens afgørelser, når det er fastsat ved lov, at sagerne kan påklages til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag, som er omfattet af stk. 1, har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på et møde, jf. stk. 4.

Stk. 3. Ankestyrelsen kan i sager, som er omfattet af stk. 1, beslutte, at afgørelse skal træffes på et møde i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. stk. 4, eller ved skriftlig indstilling til medlemmerne, jf. § 59 d, stk. 6.

Stk. 4. Ved behandlingen i Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg deltager 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, og 1 medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer, jf. dog stk. 5:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Fagbevægelsens Hovedorganisation.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Stk. 5. Ved behandlingen af klager over afgørelser om ret til sygedagpenge eller ret til orlov og dagpenge ved barsel til søfarende deltager i stedet for de 2 medlemmer, der er udpeget efter indstilling fra Fagbevægelsens Hovedorganisation og Dansk Arbejdsgiverforening, 2 medlemmer udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra henholdsvis en rederiorganisation og en organisation for søfarende.

Stk. 6. § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 52 a, stk. 5, §§ 57, 59, 60 og 66-70, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på behandling af klager efter stk. 1-3.

§ 59 b. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager over afgørelser truffet af andre end kommunalbestyrelsen, når det er fastsat ved lov, jf. dog stk. 9.

Stk. 2. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler klager, jf. stk. 1, når klagerne er indbragt for udvalget inden for de klagefrister, der er fastsat i lovgivningen. Er der ikke fastsat særlige klagefrister, gælder klagefristen i § 67, stk. 1.

Stk. 3. Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg behandler endvidere spørgsmål om en arbejdsgivers betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. samt spørgsmål, der er indbragt for udvalget om en arbejdsgivers overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet.

Stk. 4. Ved behandlingen af klager efter stk. 1, jf. dog stk. 5, deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, jf. dog § 59 d, stk. 5, samt et medlem udpeget af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra hver af følgende organisationer:

- 1) KL (Kommunernes Landsforening).
- 2) Fagbevægelsens Hovedorganisation.
- 3) Dansk Arbejdsgiverforening.

Stk. 5. Ved behandlingen af spørgsmål om arbejdsgiverens betaling af dagpengegodtgørelse for 1. og 2. ledighedsdag efter lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Fagbevægelsens Hovedorganisation og Dansk Arbejdsgiverforening. Ved behandlingen af klager over afgørelser efter ferieloven og spørgsmål om arbejdsgiverens overholdelse af oplysningspligten efter lov om arbejdsgiverens pligt til at underrette lønmodtageren om vilkårene for ansættelsesforholdet deltager to ankechefer, hvoraf den ene er formand, samt et medlem fra henholdsvis Fagbevægelsens Hovedorganisation og Dansk Arbejdsgiverforening, jf. dog stk. 6 og 7. Medlemmerne udpeges af beskæftigelsesministeren efter indstilling fra organisationerne.

Stk. 6. Hvis en lønmodtager eller en arbejdsgiver, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er medlem af en organisation, som ikke er tilknyttet Fagbevægelsens Hovedorganisation eller Dansk Arbejdsgiverforening, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant fra hovedorganisationen for den pågældende lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisation. Hvis der er tale om offentlige arbejdsgivere, deltager et medlem fra KL eller en repræsentant for Danske Regioner eller Finansministeriet.

Stk. 7. Hvis lønmodtageren eller arbejdsgiveren, der er part i en sag omfattet af stk. 5, 2. pkt., er tilsluttet en organisation, der ikke er medlem af en hovedorganisation, deltager foruden medlemmerne i stk. 5 en repræsentant for lønmodtager- eller arbejdsgiverorganisationen.

Stk. 8. Repræsentanterne i stk. 6 og 7 udpeges af hovedorganisationerne, de pågældende lønmodtager- og arbejdsgiverorganisationer, KL, Danske Regioner eller Finansministeriet selv og deltager i Beskæftigelsesudvalgets behandling af klager og spørgsmål omfattet af stk. 5, 2. pkt., med stemmeret.

Stk. 9. Ankestyrelsen træffer afgørelse uden medvirken af beskikkede medlemmer i sager om klage over afgørelse efter lov om forvaltning og administration af tilgodehavende feriemidler. Når Ankestyrelsen skønner, at en sag omfattet af 1. pkt. har principiel eller generel betydning, træffer Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg afgørelse på et møde.

Stk. 10. § 50, stk. 4, § 51, stk. 3, § 57, nr. 1, § 59, § 67, stk. 2, §§ 68 og 70, § 72, stk. 1 og 8, og § 74 finder anvendelse på Beskæftigelsesudvalget og dets behandling af klager og spørgsmål efter stk. 1 og 3.

§ 59 c. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg efter indstilling fra organisationerne efter § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4 og 5.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalgets medlemmer udpeges for 4 år ad gangen. Udpegning sker med virkning fra den 1. juni i året efter det kommunale valgår. Finder udpegning sted i løbet af en periode, gælder den til periodens udløb.

Stk. 3. Som medlemmer kan ikke udpeges personer,

- 1) der er ansat i en kommune eller valgt til kommunalbestyrelsen,
- 2) der er ansat eller valgt i en arbejdsløshedskasse,
- 3) der er arbejdsgiver, eller
- 4) der tidligere i to fulde perioder har været beskikket enten som medlem af Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg eller har været udpeget som medlem eller stedfortræder i Arbejdsmarkedets Ankenævn.

Stk. 4. Beskæftigelsesministeren kan uagtet stk. 3, nr. 4, beslutte, at udpegning ud over to fulde perioder kan finde sted, hvis der ellers ikke vil kunne udpeges de nødvendige medlemmer til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

§ 59 d. Beskæftigelsesudvalget udøver sin virksomhed i møder, jf. dog stk. 6 og § 59 a, stk. 1.

Stk. 2. Beskæftigelsesudvalget er beslutningsdygtigt, når de medlemmer og eventuelle repræsentanter, der skal deltage ved behandlingen af den enkelte sag, jf. § 59 a, stk. 4 og 5, og § 59 b, stk. 4-7, er til stede.

Stk. 3. Afgørelser træffes ved almindeligt flertal. Ved stemmelighed er formandens stemme afgørende.

Stk. 4. Formanden kan, hvis denne skønner, at der er tvivl om, hvorvidt en afgørelse er lovlig, beslutte, at afgørelsen ikke skal have virkning. Sagen skal herefter behandles efter stk. 5.

Stk. 5. Direktøren kan beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor direktøren eller en vicedirektør er formand, og hvor der deltager tre ankechefer og de medlemmer og repræsentanter, der er udpeget til at deltage efter § 59 a, stk. 4 og 5, eller § 59 b, stk. 4-7.

Stk. 6. Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort uden afholdelse af et møde, sender styrelsen en indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.

§ 59 e. Beskæftigelsesministeren fastsætter en forretningsorden for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Kapitel 10

Almindelige klageregler m.v.

Klageadgang og behandling af sager om uenighed

§ 60. Når det fremgår af lovgivningen, kan kommunalbestyrelsens afgørelser og afgørelser efter § 109, stk. 4, og § 110, stk. 4, i lov om social service, der træffes af lederen af boformen, indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg.

Stk. 2. Det er kun den person, som afgørelsen vedrører, der kan klage over afgørelsen. Dog kan klager over afgørelser i spørgsmål om konkurrenceforvridning efter §§ 64, 80, 88 og 94 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats og § 15 b i lov om kompensation til handicappede i erhverv m.v. tillige indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg af andre, som har en væsentlig interesse i afgørelsen.

Stk. 3. Afgørelser om det generelle serviceniveau, herunder hvilke tilbud og pladser der skal være til rådighed i kommunen og takster for tilbuddene, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 60 a. (Ophævet)

§ 61. Hvis der opstår uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser, kan sagen indbringes for Ankestyrelsen, der træffer afgørelse i sagen.

Stk. 2. Socialministeren kan fastsætte regler om, at kommunalbestyrelsen skal benytte et særligt skema ved indsendelsen af sager til Ankestyrelsen efter stk. 1.

§ 62. Uenighed om Udbetaling Danmarks kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, kommunalbestyrelsen og Udbetaling Danmark kan indbringe sagen.

Stk. 2. Uenighed om Seniorpensionsenhedens kompetence kan indbringes for Ankestyrelsen. Den person, som afgørelsen vedrører, Seniorpensionsenheden og Udbetaling Danmark kan indbringe sagen.

§ 63. (Ophævet)

§ 64. Afgørelser, der træffes af Seniorpensionsenheden, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a, af den person, som afgørelsen vedrører, i det omfang det er fastsat i lov om social pension.

§ 64 a. Afgørelser, der træffes af Udbetaling Danmark, kan indbringes for Ankestyrelsen af den person, som afgørelsen vedrører, i det omfang det er fastsat i de love, der er nævnt i § 1 i lov om Udbetaling Danmark. Ved Ankestyrelsens behandling af Udbetaling Danmarks sager finder § 10, § 11, stk. 1, § 11 a, stk. 1, 2 og 4-6, § 11 b, § 11 c, stk. 1, nr. 4, § 12, kapitel 9 og §§ 66-70 og 72 anvendelse.

Stk. 2. Afgørelser, der træffes af Udbetaling Danmark, kan indbringes for Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, jf. § 59 a, af den person, som afgørelsen vedrører, i det omfang det er fastsat i de love, der er nævnt i § 1 i lov om Udbetaling Danmark.

Stk. 3. Stk. 1 gælder tilsvarende for afgørelser, som er truffet af Udbetaling Danmark i medfør af regler udstedt efter § 48, stk. 1.

§ 65. De afgørelser, som kommunalbestyrelsen træffer efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen), kan indbringes for Ankestyrelsen. Klagerne behandles efter reglerne i denne lov.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan behandle afgørelser efter reglerne i Haagerkonventionen af 19. oktober 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse, fuldbyrdelse og samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af børn (Haagerbørnebeskyttelseskonventionen) i sager, hvor børne- og ungeudvalgets afgørelse er indbragt for Ankestyrelsen.

Stk. 3. Personer og myndigheder, som har en retlig interesse i sagen, kan klage over afgørelsen.

Pligt til at genvurdere sagen

§ 66. Inden en klage behandles, skal den myndighed, som har truffet afgørelsen, vurdere, om der er grundlag for at give klageren helt eller delvist medhold. Derfor skal en klage først afleveres til den myndighed, som har truffet afgørelsen. Er en afgørelse truffet efter bemyndigelse, jf. § 9, stk. 10, skal klagen sendes til og vurderes af handlekommunen efter § 9, stk. 3 eller 5, eller § 9 a, stk. 9.

Stk. 2. Kan myndigheden ikke give klageren medhold, sendes klagen med begrundelse for afgørelsen og genvurderingen videre til klageinstansen. Socialministeren kan fastsætte regler om, at myndigheden skal benytte et særligt skema som led i genvurderingen. Ministeren kan fastsætte nærmere regler herom.

Klagefrister

§ 67. Klage til Ankestyrelsen skal ske inden 4 uger efter, at klageren har fået meddelelse om afgørelsen.

Stk. 2. Direktøren kan se bort fra, at fristerne ikke er overholdt, når der er særlig grund hertil. Afgørelser om at se bort fra klagefrister og afgørelser om klagefristernes beregning kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Sagsbehandlingen

§ 68. Ankestyrelsen er ikke bundet af parternes påstande og er uafhængig af instruktioner vedrørende afgørelsen af den enkelte sag.

Stk. 2. Ankestyrelsens afgørelse kan gå ud på afvisning, stadfæstelse, hjemvisning, ophævelse eller ændring af den afgørelse, der er klaget over.

§ 69. Ankestyrelsen kan efterprøve retlige spørgsmål, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ankestyrelsen foretager uanset stk. 1 en fuld prøvelse af sagen, når dette følger af anden lovgivning, og når Ankestyrelsen træffer afgørelse i en klage over følgende:

- 1) Børne- og ungeudvalgets afgørelse efter barnets lov.
- 2) En afgørelse truffet efter §§ 125, 128, 128 b-128 f eller 131-131 b, § 136 a, stk. 3, § 137 b, § 137 c, stk. 2, § 137 g, stk. 1 eller 2, § 137 h, stk. 1, 3-5 eller 7, § 137 i, stk. 1, eller § 137 j, stk. 1 eller 2, i lov om social service.
- 3) En afgørelse truffet af Ungdomskriminalitetsnævnet.
- 4) En afgørelse truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, som er omfattet af § 2, stk. 1, nr. 1-4, eller stk. 2, i lov om den selvejende institution Arbejdsmarkedets Erhvervssikring.
- 5) En afgørelse truffet af Arbejdsmarkedets Erhvervssikring efter lov om arbejdsskadesikring i Grønland.

§ 70. Ankestyrelsens afgørelser skal være skriftlige og være begrundede. Afgørelserne offentliggøres efter regler, der fastsættes i Ankestyrelsens og Beskæftigelsesudvalgets forretningsordener.

§ 71. (Ophævet)

Opsættende virkning

§ 72. Klage over en afgørelse har ikke opsættende virkning, jf. dog stk. 2-7.

Stk. 2. Klage efter §§ 144 eller 145 i barnets lov over afgørelser om hjemgivelse og hjemgivelsesperiode efter § 100, stk. 1, i barnets lov og afgørelser om valg af anbringelsessted efter § 52, stk. 1, i barnets lov har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, træffer kommunalbestyrelsen samtidig med afgørelse om valg af anbringelsessted eller ændret anbringelsessted afgørelse om at iværksætte afgørelsen straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 3. Klage over en afgørelse om, at anbringelse uden for hjemmet ikke skal opretholdes, jf. § 114, stk. 1, nr. 1, og § 120, stk. 1, i barnets lov, har opsættende virkning.

Stk. 4. Ankestyrelsen kan efter begæring tillægge en klage over en afgørelse om botilbud efter kapitel 20 i lov om social service opsættende virkning.

Stk. 5. Klage til Ankestyrelsen over optagelse i botilbud uden samtykke efter §§ 129 og 129 a og § 136 f, stk. 3, 2. pkt., i lov om social service har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, eller hvis hensynet til den pågældende taler herfor og alle klageberettigede tiltræder kommunalbestyrelsens indstilling, træffer Familieretshuset samtidig med afgørelsen om optagelsen i et botilbud uden samtykke afgørelse om at iværksætte optagelsen straks. Afgørelsen om at ophæve en opsættende virkning kan ikke indbringes for Ankestyrelsen.

Stk. 6. Klager over Udbetaling Danmarks krav om tilbagebetaling af for meget udbetalt boligstøtte i medfør af § 47 i lov om individuel boligstøtte har opsættende virkning.

Stk. 7. Indgivelse af en anmodning om vurdering efter § 98, stk. 3, eller § 101 i barnets lov, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om ændring af anbringelsessted efter § 97, stk. 2, i barnets lov eller om hjemgivelse efter § 100, stk. 1, i barnets lov, har opsættende virkning. Hvis særlige forhold gør det påkrævet, kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte afgørelsen om ændring af anbringelsessted eller hjemgivelse straks. Afgørelsen om, at en afgørelse iværksættes straks, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 8. Hvis Ankestyrelsen ændrer en afgørelse til skade for ansøgeren, træffer Ankestyrelsen samtidig beslutning om, fra hvilket tidspunkt ændringen skal ske.

Stk. 9. Ankestyrelsen kan ved afgørelser om støtte til køb af bil, jf. § 114, stk. 1 og 2, i lov om social service og § 90, nr. 7, i barnets lov, samtidig træffe afgørelse om bortfald af bevilling, opsigelse af lån m.v.

Domstolsprøvelse

§ 73. Der kan ske indbringelse for retten efter de særlige regler i kapitel 43 a i retsplejeloven af følgende:

- 1) Ankestyrelsens afgørelse om fastholdelse m.v. efter § 124 d, stk. 2, jf. § 135, stk. 1, nr. 2, i lov om social service og optagelse i botilbud uden samtykke efter §§ 131 eller 131 a, jf. § 135, stk. 1, nr. 1, i lov om social service.
- 2) Ankestyrelsens afgørelse i sager om børne- og ungeudvalgets beslutninger, der er omfattet af § 147 i barnets lov.
- 3) Ankestyrelsens afgørelse efter § 151, stk. 3, i barnets lov.
- 4) Ankestyrelsens afgørelse i sager, hvor Ungdomskriminalitetsnævnets afgørelse er påklaget til Ankestyrelsen efter § 55, stk. 2, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Stk. 2. Ankestyrelsens afgørelse efter stk. 1, nr. 1, 2 og 4, skal foreligge inden 8 uger.

Stk. 3. Samtidig med Ankestyrelsens afgørelser i sager efter stk. 1 skal Ankestyrelsen oplyse om adgangen til at forlange, at sagen forelægges for domstolene, og om fristen herfor.

Bemyndigelser

§ 74. Socialministeren fastsætter efter forhandling med beskæftigelsesministeren og børne-, ældre- og boligministeren regler for behandling af klagesager, herunder også regler om tidsfrister for indsendelse og videresendelse af klager m.v.

§ 75. (Ophævet)

Kapitel 11

Koordinering af praksis

§ 76. Ankestyrelsen har pligt til på landsplan at koordinere, at afgørelser, som kan indbringes for Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg, træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Ankestyrelsen følger praksis i kommunerne og vejleder om praksis.

§ 77. Socialministeret, Børne-, Ældre og Boligministeriet og Beskæftigelsesministeriet kan anmode Ankestyrelsen om at gennemgå kommunalbestyrelsernes afgørelser.

§ 78. (Ophævet)

§ 79. Ankestyrelsen kan som led i sine opgaver efter § 76 indhente sager til gennemsyn. Oplysninger om afgørelser kan indhentes i såvel skriftlig som elektronisk form.

§ 79 a. Kommunalbestyrelsen behandler Ankestyrelsens undersøgelser af kommunens praksis på et møde i kommunalbestyrelsen eller i et af kommunalbestyrelsens stående udvalg.

Stk. 2. Ankestyrelsen kan beslutte, at kommunalbestyrelsen skal orientere styrelsen om kommunalbestyrelsens behandling, herunder om, hvilke foranstaltninger kommunalbestyrelsen har besluttet at iværksætte. Styrelsen kan fastsætte en frist for denne orientering.

§ 79 b. Inden udgangen af det år, hvor danmarkskortet over omgørelsesprocenter på socialområdet offentliggøres, jf. § 84 a, behandler kommunalbestyrelsen danmarkskortet på et møde.

Det Rådgivende Praksisudvalg

§ 80. Ankestyrelsen nedsætter et centralt rådgivende udvalg til støtte for sin indsats med at koordinere praksis, jf. § 76.

Stk. 2. Udvalget har til opgave at følge og rådgive Ankestyrelsen om den koordinering af praksis, som Ankestyrelsen har pligt til at foretage. Udvalget skal desuden rådgive Ankestyrelsen om kriterier for udvælgelse af de klagesager, der kan udtages til behandling med deltagelse af beskikkede medlemmer, jf. § 52 c, stk. 1, og § 59 a, stk. 2. Endelig skal udvalget rådgive Ankestyrelsen om behovet for opfølgning på Ankestyrelsens undersøgelser efter § 76 af kommunernes praksis og om generel formidling af og vejledning om Ankestyrelsens praksis.

Stk. 3. Ankestyrelsen skal en gang årligt udarbejde en redegørelse til udvalget om sagsbehandlingen i klagesager over kommunalbestyrelsens afgørelser, jf. § 52 a, stk. 1, og § 59 a, stk. 1.

§ 81. Direktøren for Ankestyrelsen er formand for udvalget. De øvrige medlemmer udpeges af Ankestyrelsen efter indstilling fra

- 1) KL (Kommunernes Landsforening),
- 2) Dansk Arbejdsgiverforening,
- 3) Fagbevægelsens Hovedorganisation og
- 4) Danske Handicaporganisationer.

Kapitel 12

Indsamling af oplysninger til brug for statistik m.v.

Socialministerens indsamling af oplysninger, herunder krav til indberetning af oplysninger og udarbejdelse af handlingsplaner

§ 82. Offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud efter lov om social service og barnets lov, kommunalbestyrelser og regionsråd har pligt til inden for en frist, der fastsættes af socialministeren, at tilvejebringe og indberette oplysninger, som ministeren anmoder om til brug for statistik.

Stk. 2. Socialministeren kan forlange, at offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud efter lov om social service og barnets lov, kommunalbestyrelser og regionsråd, der gentagne gange ikke har overholdt forpligtelsen efter stk. 1, inden for en frist, der fastsættes af ministeren, skal udarbejde en handlingsplan og iværksætte arbejdet, der er beskrevet heri, for at sikre rettidige og retvisende dataindsamlinger. Ministeren kan tillige fastsætte retningslinjer for handlingsplanen.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger efter stk. 1 og om, hvordan oplysningerne skal registreres og indberettes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

Børne-, ældre- og boligministerens indsamling af oplysninger, herunder krav til indberetning af oplysninger og udarbejdelse af handlingsplaner

§ 82 a. Offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud som nævnt i stk. 2, kommunalbestyrelser og regionsråd har pligt til inden for en frist, der fastsættes af børne-, ældre- og boligministeren, at tilvejebringe og indberette oplysninger, som ministeren anmoder om til brug for statistik.

Stk. 2. Forpligtelsen til at tilvejebringe og indberette oplysninger efter stk. 1 angår hjælp og støtte efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service, §§ 6, 10, 13, 14 og 16-26, § 33, stk. 5, og § 47 i ældreloven og §§ 1-14 i lov om ældretilsyn.

Stk. 3. Børne-, ældre- og boligministeren kan forlange, at offentlige og private leverandører af ydelser og tilbud som nævnt i stk. 2, kommunalbestyrelser og regionsråd, der gentagne gange ikke har overholdt forpligtelsen efter stk. 1, inden for en frist, der fastsættes af ministeren, skal udarbejde en handlingsplan og iværksætte arbejdet, der er beskrevet heri, for at sikre rettidige og retvisende dataindberetninger. Ministeren kan tillige fastsætte retningslinjer for handlingsplanen.

Stk. 4. Børne-, ældre- og boligministeren kan fastsætte regler om omfanget af oplysninger efter stk. 1 og om, hvordan oplysningerne skal registreres og indberettes, herunder om leveranceform, leveranceformat og leverancefrist, og hvem der er datamodtager.

Oplysninger om kommunalbestyrelses beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på social- og ældreområdet m.v.

§ 83. Kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af socialministeren fastsat frist at give Socialministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen på det sociale område, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kommunalbestyrelserne har pligt til inden for en af børne-, ældre og boligministeren fastsat frist at give Børne-, Ældre og Boligministeriet oplysninger om beslutninger og forventninger vedrørende udviklingen i hjælpen efter §§ 6, 10, 13, 14 og 16-26, § 33, stk. 5, og § 47 i ældreloven og §§ 1-14 i lov om ældretilsyn, herunder om de mål, som de har sat for udviklingen.

Stk. 3. Kommunalbestyrelserne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til inden for en frist, der fastsættes af socialministeren, at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

Stk. 4. Kommunalbestyrelserne har pligt til at medvirke til temaplanlægning, i kommunepaneller samt til inden for en frist, der fastsættes af børne-, ældre og boligministeren, at skaffe uddybende oplysninger om udviklingen på særlige områder.

Øvrig indsamling af oplysninger

§ 84. Børne-, ældre og boligministeren kan efter forhandling med sundhedsministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter § 138 i sundhedsloven.

Stk. 2. Sundhedsministeren kan efter forhandling med børne-, ældre- og boligministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service og §§ 10, 13, 14, 16 og 17 i ældreloven.

Stk. 3. Sundhedsministeren kan efter forhandling med socialministeren fastsætte regler om indsamling af oplysninger om indsatser for borgere i alderen 18 år og derover efter §§ 83-84 og 86 i lov om social service.

Danmarkskort med omgørelsesprocenter

§ 84 a. Socialministeren offentliggør hvert år inden den 1. juli på et kommuneopdelt danmarkskort det forudgående års statistik over omgørelsesprocenten i Ankestyrelsens afgørelser i klagesager efter lov om social service, barnets lov og ældreloven.

Kapitel 13

Regnskabsaflæggelse, revision m.v.

§ 85. Beskæftigelsesministeren fastsætter efter forhandling med socialministeren nærmere regler om anvisning af statsrefusion og statstilskud, regnskabsaflæggelse og revision.

Stk. 2. I reglerne udstedt i medfør af stk. 1 kan det fastsættes, at revisionen for regnskabsåret 2021 i højst 12 kommuner skal foretages efter særlige regler.

§ 86. Socialministeren fastsætter i en bekendtgørelse efter forhandling med beskæftigelsesministeren og børne-, ældre og boligministeren regler om, hvem der skal betale udgifter til lægeerklæringer og transport m.v., som en myndighed pålægger en ansøger, når disse udgifter ikke kan betales efter anden lovgivning.

Kapitel 14

Råd m.v.

Det Centrale Handicapråd

§ 87. Socialministeren nedsætter et Centralt Handicapråd, der rådgiver i handicapspørgsmål. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning, opgaver og honorering.

Rådet for den sociale indsats på det rummelige arbejdsmarked (Det Sociale Råd)

§ 87 a. (Ophævet)

§ 88. (Ophævet)

Kapitel 15

Ikrafttræden m.v.

§ 89. Loven træder i kraft den 1. juli 1998.

Stk. 2-5. (Udelades)

Stk. 6. Beføjelser, som kommunalbestyrelsen eller amtsrådet har overladt til en selvejende institution med overenskomst med kommunalbestyrelsen eller amtsrådet, jf. § 9, stk. 2, i lov om social bistand, bevares efter de hidtil gældende regler.

Stk. 7 og 8. (Udelades)

§ 89 a. For personer, for hvem kommunalbestyrelsen i en tidligere handlekommune efter § 3, stk. 4, eller § 4, stk. 5, i lov nr. 550 af 26. maj 2010 har truffet afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service, påhviler denne pligt personens aktuelle handlekommune, jf. § 9, stk. 1.

Stk. 2. Den aktuelle handlekommune efter stk. 1 har ret til refusion for udgifter efter lov om social service, barnets lov og ældreloven fra den kommune, der traf afgørelse om ikke at overtage pligten til at yde hjælp efter lov om social service. § 9 c, stk. 10 og 14, finder anvendelse.

§ 90. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Socialministeren, på ældreområdet efter forhandling med børne- ældre- og boligministeren, kan efter aftale med Færøernes landsstyre og Grønlands Naalakkersuisut fastsætte, at hjælp efter lov om social service og ældreloven til personer, der er visiteret til boformer eller boliger i Danmark efter regler fastsat i

medfør af § 196, stk. 2, 1. pkt., i lov om social service og § 48 i ældreloven, uanset denne lovs § 9, stk. 1, jf. stk. 2, ydes af den visiterende færøske eller grønlandske myndighed.

Stk. 3. Socialministeren kan fastsætte særlige regler om handlekommuneforholdet efter ophør af en grønlandsk eller færøsk borgers ophold i et tilbud i Danmark på baggrund af en aftale mellem en dansk kommune og en grønlandsk eller færøsk social myndighed efter regler udstedt i medfør af § 196, stk. 2, i lov om social service, § 214, stk. 3, i barnets lov eller § 48, stk. 2, i ældreloven.

Lov nr. 1069 af 17. december 2002 (Udvidelsen af anvendelsesområdet for lov om retssikkerhed og administration på det sociale område til at omfatte lov om individuel boligstøtte) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2003.

Stk. 2. Loven anvendes på afgørelser, som træffes denne dato eller senere, selv om afgørelserne vedrører udbetaling eller tilbagebetaling af boligstøtte vedrørende en periode før den 1. januar 2003.

Stk. 3. Aftaler indgået i medfør af § 76, stk. 3, i lov om individuel boligstøtte om mellemkommunal refusion er fortsat gældende, så længe den pågældende bor i den anviste bolig, eller indtil aftalen opsiges. Uenighed mellem kommuner om deres forpligtelser efter aftalen kan indbringes for det sociale nævn i medfør af § 61 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Lov nr. 1168 af 19. december 2003 (Præcisering af opholdskommune, mellemkommunal refusion ved ophold uden for opholdskommunen og mellemkommunal refusion af førtidspension ved flytning, tilladelse til kommunalt samarbejde om sociale rådighedsvagter samt godtgørelse til medlemmer af de regionale udviklingsråd) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 4

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2004.

Stk. 2. Refusion efter § 9 c, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til førtidspension tilkendt den 1. januar 2004 eller senere. Forhøjelser efter 1. januar 2004 af førtidspension tilkendt før 1. januar 2004 er ikke omfattet af § 9 c, stk. 5.

Stk. 3. Refusion efter § 9 c, stk. 6, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 2, omfatter udgifter til hjælp, der er ydet den 1. januar 2004 eller senere, selv om ydelsen er tilkendt og iværksat forud for denne dato.

Stk. 4. (Udelades)

Lov nr. 596 af 18. juni 2012 (Inddragelse af faglige og økonomiske hensyn, fastsættelse af serviceniveauer, refusion for særlig dyre enkeltsager, afregningsfrister og opprioritering af juridisk sagkyndige i de sociale nævn m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. september 2012.

§ 4

Stk. 1. Lovens § 1, nr. 5, og § 2, nr. 1, har alene virkning for hjælp efter lov om social service, der er ydet efter lovens ikrafttræden.

Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 674 af 8. juni 2017 (Blokering af hjemmesider og stop af offentlige ydelser til fremmedkrigere) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 17

Stk. 1. Loven træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

Stk. 2. Lovens §§ 2-16 finder ikke anvendelse for afgørelser om inddragelse af pas, der er truffet inden lovens ikrafttræden, og domme, der vedrører forhold begået inden lovens ikrafttræden.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1705 af 27. december 2018 om bekæmpelse af ungdomskriminalitet indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 60. Loven træder i kraft den 1. januar 2019.

Stk. 2. Loven finder anvendelse for sager om kriminalitet begået efter lovens ikrafttræden.

Stk. 3. (Udelades)

Lov nr. 1559 af 27. december 2019 (Indførelse af seniorpension) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 23

Loven træder i kraft den 1. januar 2020.

§ 24

Stk. 1. Loven finder ikke anvendelse for personer, der har ansøgt om seniorførtidspension inden den 1. januar 2020, jf. det hidtil gældende § 17, stk. 3, i lov om social pension. For disse personer finder de hidtil gældende regler ved tilkendelse af seniorførtidspension anvendelse, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-10. (Udelades)

Lov nr. 2190 af 29. december 2020 (Overførsel af myndighedsansvar for seniorpension til Seniorpensionsenheden m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse for ansøgninger om seniorpension indgivet til kommunen inden den 1. januar 2021, jf. den hidtil gældende § 26 b i lov om social pension. For disse ansøgninger finder de hidtil gældende regler ved tilkendelse af seniorpension anvendelse. Når Ankestyrelsen eller Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg hjemviser en sag om seniorpension den 1. januar 2021 eller senere, finder denne lov anvendelse, og Seniorpensionsenheden skal behandle sagen i 1. instans, uanset om kommunen tidligere har truffet afgørelse i sagen.

Stk. 3. Seniorpensionsenheden foretager genvurdering efter § 66 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, når kommunalbestyrelsens afgørelse om seniorpension, jf. den hidtil gældende

§ 26 d, stk. 1, i lov om social pension, er påklaget til Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg den 1. januar 2021 eller senere, jf. § 50, stk. 4, i lov om social pension.

Stk. 4-6. (Udelades)

Stk. 7. Ældre bekendtgørelser fastsat efter henholdsvis § 26 a, stk. 3, som bliver stk. 4, og § 62, stk. 3, som bliver stk. 4, i lov om social pension og § 26, stk. 6, som bliver stk. 7, i lov om Udbetaling Danmark, skal fortsat have gyldighed.

Stk. 8. § 7 finder anvendelse fra den 1. januar 2020.

Stk. 9. § 3, nr. 1, har virkning for kommunernes ret til refusion af udgifter til ydelserne, som fremgår af § 3, stk. 1, nr. 11 og 16, i lov om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne, og som er tilkendt fra og med den 1. juli 2014.

Lov nr. 753 af 13. juni 2023 (Ændringer som følge af barnets lov, initiativret for adopterede børn, adoption uden samtykke fra fødslen, samvær med børn på kvindekrisecentre m.v. og fasttrack for godkendelse af plejefamilier m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 52

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2, nr. 26, træder i kraft den 1. juli 2023.

Stk. 3-5. (Udelades)

Stk. 6. Regler fastsat i medfør af § 88, stk. 2, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022 som ændret ved lov nr. 912 af 21. juni 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Stk. 7. §§ 2-51 finder ikke anvendelse, hvis en afgørelse, en indstilling eller en børnefaglig undersøgelse efter lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 170 af 24. januar 2022 med senere ændringer, er truffet, afgivet, gennemført eller iværksat før lovens ikrafttræden. I disse situationer finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Stk. 8-9. (Udelades)

Lov nr. 754 af 13. juni 2023 (Handlekommune for børn, der hjælpes tilbage til Danmark af danske myndigheder, og for børn, hvis forældre er i udlandet, ensretning af begrebsbrug, nødvendige ændringer i handlekommunereglerne som følge af barnets lov m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 24

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. (Udelades)

Stk. 3. Regler fastsat i medfør af § 9, stk. 4 og 5, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 265 af 25. februar 2022, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af regler udstedt i medfør af § 9, stk. 11 og 12, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 10.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 5, finder anvendelse for borgere, hvis ophold på botilbud m.v. afsluttes efter lovens ikrafttræden.

Stk. 5. En kommune, der efter § 9 a, stk. 1, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 1, nr. 11, bliver handlekommune for et barn, og som forud for denne

lovs ikrafttræden ikke var handlekommune for barnet, kan, når der foreligger særlige grunde herfor, forud for lovens ikrafttræden indgå aftale med den kommune, der før lovens ikrafttræden havde pligt til at yde hjælp og støtte til barnet, om, at sidstnævnte kommune fortsat er barnets handlekommune. En kommune kan til brug for behandlingen af, hvorvidt der skal indgås en aftale, fra barnets handlekommune forlange de oplysninger om barnet, der er nødvendige for sagens behandling. Oplysningerne kan indhentes uden samtykke fra barnets forældremyndighedsindehaver.

Lov nr. 1769 af 28. december 2023 (Mulighed for dispensation til eksport af pensionstillæg m.v., forenklet beregning af flekslønstillæg, herunder i forhold til hjælp til dækning af tabt arbejdsfortjeneste m.v., og ændring af mellemkommunal refusion for førtidspension og seniorpension) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2024.

Stk. 2-3. (Udelades)

Stk. 4. § 9 c, stk. 8, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område som affattet ved denne lovs § 4, nr. 1, jf. dog stk. 5, finder anvendelse fra og med den 1. januar 2024 og omfatter sager, hvor en pensionist opholder sig i en boform m.v., som fremgår af § 9 c, stk. 1-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, og hvor der er ret til refusion for opholdet efter lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, men hvor retten til refusion for udgifterne til førtidspension og seniorpension er ophørt, eller hvor retten til refusion er udskudt efter det gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Dette vil også gælde for sager, hvor 6-årsreglen har været udskudt, jf. det gældende § 9 c, stk. 8, 3. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 5. I sager, hvor retten til refusion for førtidspension og seniorpension er ophørt fra og med den 1. januar 2021, men hvor pensionisten fortsat opholder sig i en boform m.v., som fremgår af § 9 c, stk. 1-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, har kommunen endvidere ret til refusion for udgifter til førtidspension og seniorpension fra ophøret af refusionen og frem til den 31. december 2023 fra den kommune, som var handlekommune på tidspunktet, hvor pensionisten fik ophold i en boform efter § 9 c, stk. 2-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 6. I sager, hvor pensionisten ikke længere har ophold i en boform m.v. efter § 9 c, stk. 2-6, i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, vil handlekommunen have ret til refusion for udgifterne til førtidspension eller seniorpension i 6 år fra fraflytningen fra den kommune, som tilkendte førtidspension eller var handlekommune på tidspunktet for tilkendelse af seniorpension, jf. de gældende § 9 c, stk. 8, 1. og 2. pkt., i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

Stk. 7. Stk. 4-6 finder tilsvarende anvendelse i sager, der er omfattet af § 30, stk. 5, 2. pkt., i lov nr. 994 af 30. august 2015 om kommunernes finansiering af visse offentlige ydelser udbetalt af kommunerne, Udbetaling Danmark og arbejdsløshedskasserne.

Lov nr. 1703 af 30. december 2024 (Ændringer som følge af ældreloven, lov om ældretilsyn og lov om lokalplejehjem og udskillelse af reglerne om madservice fra bestemmelsen om personlig og praktisk hjælp i lov om social service), som ændret ved lov nr. 706 af 20. juni 2025, indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 21

Stk. 1 og 2. (Udelades)

Stk. 3. §§ 1 og 2, § 3, nr. 2, og §§ 4, 7-10 og 12-20 træder i kraft den 1. juli 2025.
Stk. 4-8. (Udelades)

Lov nr. 407 af 29. april 2025 (Ændring af reglerne om sociale akuttilbud og reglerne vedrørende klageadgang ved bortvisning fra herberger m.v. og udvidelse af muligheden for handlekommuneskift for borgere på herberger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 3

Loven træder i kraft den 1. maj 2025.

Lov nr. 745 af 20. juni 2025 (Mere risikobaseret socialtilsyn, regelforenklinger m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelsesbestemmelse:

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2025, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

Lov nr. 1750 af 29. december 2025 (Reform af beskæftigelsesindsatsen, mere fleksible kontaktførelser og tilbud, afskaffelse af kravet om jobcentre, frihed i organisering af beskæftigelsesindsatsen, afskaffelse af ressourceforløb og revalidering m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser:

§ 20

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. februar 2026, jf. dog stk. 2.
Stk. 2. (Udelades)

§ 21

(Udelades)

Lov nr. 1760 af 29. december 2025 (National planlægningskompetence for digitalisering og data i sundhedsvæsenet, nye regler for fælles digital infrastruktur, ændringer som følge af lov om Digital Sundhed Danmark og Statens Serum Instituts infrastrukturer, databaser m.v.) indeholder følgende ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelse:

§ 8

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2026, jf. dog stk. 2.
Stk. 2-4. (Udelades)

Socialministeriet, den 3. august 2026

STINE KLINGENBERG MADSEN

/ Louise Filt